

ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
ว่าด้วยการอุดหนุนและการร้องทุกข์
พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เห็นเป็นการสมควรให้มีข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาว่าด้วยการอุดหนุนและการร้องทุกข์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานการอุดหนุนโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนลดขั้นเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ในคราวประชุมครั้งที่ ๒ / ๒๕๕๗ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗ และโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ในคราวประชุมครั้งที่ ๓ / ๒๕๕๗ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงวางข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาว่าด้วยการอุดหนุนและการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาว่าด้วยการบังคับบัญชาข้าราชการในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

“ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้รับราชการ โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนในมหาวิทยาลัย

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานในมหาวิทยาลัย โดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

“ก.อ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการอุดหนุนและการร้องทุกข์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

“คณบดี” หมายความว่ารวมถึงผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ และผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาชายแดนภาคใต้

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศและคำสั่ง เกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและ วินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ข้อบังคับนี้ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๖ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง คณะกรรมการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เรียกโดยย่อว่า “ก.อ.ม.” ประกอบด้วย

- (๑) สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธาน
- (๒) เลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
- (๓) เลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
- (๔) เลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าหน่วยงานซึ่งเรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
- (๕) เลือกจากข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตำแหน่งวิชาการ จำนวนสองคน และข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ เชี่ยวชาญเฉพาะ จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๖) เลือกจากพนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งวิชาการ จำนวนสองคน และพนักงาน มหาวิทยาลัยตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ เชี่ยวชาญเฉพาะ และประเภททั่วไป จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้หัวหน้างานการเจ้าหน้าที่ หรือผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่เป็นเลขานุการ และนิติกรที่หัวหน้างานการเจ้าหน้าที่ หรือผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่มอบหมายเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการให้กรรมการตาม (๒) (๓) และ (๔) มาประชุม เพื่อคัดเลือกกันเองในแต่ละประเภท ให้ได้จำนวนหนึ่งคน เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการให้กรรมการตาม (๕) และ (๖) ที่มีได้ดำรงตำแหน่งตาม มาตรา ๑๘ (ข) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาประชุม เพื่อคัดเลือกกันเองในแต่ละประเภทให้ได้ตามจำนวนที่กำหนด เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการตาม (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๗ ประธานกรรมการและกรรมการตามข้อ ๖ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

ในกรณีที่ตำแหน่งประธานกรรมการและหรือกรรมการว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการคัดเลือกประธานกรรมการและหรือกรรมการแทน ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่ตำแหน่งว่าง ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการและหรือกรรมการแทนนั้น ให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากำหนดเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่ประธานกรรมการและกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการคัดเลือกประธานกรรมการและกรรมการแทน ภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันครบวาระหรือก่อนครบวาระ แต่ถ้ายังมีได้แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการใหม่ ให้ประธานกรรมการและกรรมการ ซึ่งพ้นตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่าจะได้แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการใหม่

ข้อ ๘ ก.อ.ม. นอกจากพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว ให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออกหรือออกจากราชการหรือพ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ข้อ ๙ ก.อ.ม. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาอุทธรณ์ของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย กรณีถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน
- (๒) พิจารณาคำร้องทุกข์ของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย กรณีที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำ หรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
- (๓) พิจารณาคำร้องทุกข์ของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย กรณีถูกลงสั่งพักราชการ หรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน
- (๔) ดำเนินการอื่นใด ตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๑๐ การประชุมของ ก.อ.ม. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธาน

ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ ห้ามมิให้กรรมการผู้นั้นเข้าประชุม

การลงมติของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการหนึ่งคนให้มีหนึ่งเสียง ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๑ ในการประชุม ต้องมีรายงานการประชุมเป็นลายลักษณ์อักษร

ถ้ามีความเห็นแย้ง ให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือ ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๑๒ ในการประชุม ก.อ.ม. กรรมการดังต่อไปนี้ จะทำการพิจารณาไม่ได้

(๑) เป็นคู่กรณี ได้แก่ ผู้กล่าวหา ผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษ หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี

(๓) เป็นญาติของคู่กรณี คือบุพการี หรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ หรือพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือญาติเกี่ยวพันทางการแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น

(๔) เคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้อนุบาล หรือตัวแทนของคู่กรณี

(๕) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ของคู่กรณี

(๖) เหตุอื่นใดที่อาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นกลาง

หมวด ๒

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์โทษวินัยไม่ร้ายแรง

ข้อ ๑๓ การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ โทษวินัยไม่ร้ายแรง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในหมวดนี้

ข้อ ๑๔ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษเป็นกรณีเฉพาะตัว ให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่น หรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้ โดยให้อุทธรณ์ต่อ ก.อ.ม. ภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง

ข้อ ๑๕ การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือระบุข้อโต้แย้งแสดงข้อเท็จจริง และเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่า ได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้องไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร พร้อมทั้งเอกสารพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) และลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ โดยยื่นต่อประธาน ก.อ.ม. หรือสภามหาวิทยาลัยภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษ

ในการอุทธรณ์ ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของ ก.อ.ม. ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือแถลงการณ์ด้วยวาจานั้น ต่อประธาน ก.อ.ม. โดยตรง ภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่มีผู้กระทำผิดวินัยร่วมกันหลายคน เมื่อผู้ใดใช้สิทธิอุทธรณ์แล้ว ห้ามมิให้เพิ่มเติมโทษแก่ผู้ที่มีได้อุทธรณ์ และผลการพิจารณาอุทธรณ์เป็นคุณแก่ผู้นั้น ให้ผู้ที่มีได้อุทธรณ์ได้รับผลแห่งการนั้นด้วย

ข้อ ๑๖ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้จะอุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนได้ ส่วนการขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐาน

อื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้อยู่ในดุลยพินิจของอธิการบดีผู้ส่งลงโทษที่จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาวินัยของข้าราชการ ตลอดจนเหตุผลและความจำเป็น เป็นเรื่องๆ ไป

สำหรับการขอคัดบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลตามวรรคแรก หากอธิการบดีพิจารณาแล้ว เห็นว่าพยานหลักฐานดังกล่าวมีความจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ จะอนุญาตให้คัดบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล โดยไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ ทั้งนี้หากพยานหลักฐานดังกล่าว มีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ ให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

ข้อ ๑๗ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้าน ก.อ.ม. ได้ ถ้ากรรมการคนหนึ่งคนใด มีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ
- (๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ
- (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์
- (๔) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การพิจารณาอุทธรณ์เสียความเป็นธรรม

การคัดค้านกรรมการตามวรรคหนึ่ง ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่ ก.อ.ม. เริ่มพิจารณาอุทธรณ์

เมื่อมีเหตุคัดค้านตามวรรคหนึ่ง กรรมการนั้นจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้ ถ้ากรรมการผู้นั้นมิได้ถอนตัว ให้ประธาน ก.อ.ม. พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งกรรมการนั้นทราบด้วย และมีให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้น เว้นแต่ประธาน ก.อ.ม. เห็นว่าการให้กรรมการนั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม โดยจะอนุญาตให้กรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้

ข้อ ๑๘ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษเป็นวันรับทราบคำสั่ง หรือถือว่ารับทราบคำสั่ง

ถ้าผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษ โดยมีการแจ้งคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษทราบ กับมอบสำเนาคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษแล้วหากได้บันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานอย่างน้อยสองคนรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบคำสั่ง

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษได้โดยตรง แต่ได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งลงโทษทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษ ณ ภูมิลำเนาของผู้ถูกลงโทษซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไปให้สองฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกลงโทษเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษส่งกลับคืนมา เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกลงโทษได้รับเอกสารดังกล่าว หรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งลงโทษ ฉบับที่ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้รับคำสั่งแล้ว

ข้อ ๑๙ การอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ม. ให้ทำเป็นหนังสือตามข้อ ๑๕ ถึงประธาน ก.อ.ม. พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับ

การยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จะยื่นโดยตรงต่อประธาน ก.อ.ม. หรือส่งผ่านคนปกติก็ได้ และให้คนปตินั้น ส่งหนังสืออุทธรณ์ต่อไปยังอธิการบดีผู้ส่งลงโทษ เพื่อจัดส่งหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าว พร้อมทั้งสำเนาหลักฐานการรับทราบคำสั่งลงโทษของผู้อุทธรณ์ ส่วนงานการสอบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้น และส่วนงานการดำเนินการทางวินัย พร้อมทั้งคำชี้แจงของอธิการบดีผู้ส่งลงโทษ (ถ้ามี) ไปยังประธาน ก.อ.ม. ภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์นำหนังสืออุทธรณ์มายื่นด้วยตนเอง ให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือประทับตรา และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือ ตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าว เป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราที่ซองหนังสือเป็นวันส่งหนังสืออุทธรณ์

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม ก่อนที่คณะกรรมการเริ่มพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อประธาน ก.อ.ม.

ข้อ ๒๐ อุทธรณ์ที่จะได้รับไว้พิจารณาได้ ต้องเป็นอุทธรณ์ที่ถูกต้องตามข้อ ๑๕ และข้อ ๑๙ และยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาตามกฎหมาย

ในกรณีที่มิปัญหาว่าอุทธรณ์รายใดเป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้ ก.อ.ม. เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย หาก ก.อ.ม. มีมติไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณา ให้แจ้งมติพร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง ให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว และให้แจ้งอธิการบดีผู้ส่งลงโทษทราบด้วย

ข้อ ๒๑ ผู้อุทธรณ์จะขอถอนอุทธรณ์ ก่อนที่ ก.อ.ม. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นโดยตรงต่อประธาน ก.อ.ม. เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้ว การพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันยุติ

ข้อ ๒๒ การพิจารณาอุทธรณ์ให้ ก.อ.ม. พิจารณาจากส่วนงานการสอบสวน หรือการพิจารณาในเบื้องต้น และส่วนงานการดำเนินการทางวินัย และในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใดๆ หรือขอให้ผู้แทนหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการพิจารณาได้ ทั้งนี้ การพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวต้องให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันถัดจากวันที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นหนังสืออุทธรณ์ และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา เมื่อ ก.อ.ม. อนุญาต ให้ผู้อุทธรณ์เข้าแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ก.อ.ม. ผู้อุทธรณ์มีสิทธินำทนายความ หรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการพิจารณาของ ก.อ.ม. ได้เฉพาะในกรณีที่ผู้อุทธรณ์เข้าให้ถ้อยคำหรือแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อ

ก.อ.ม. หาก ก.อ.ม. พิจารณาเห็นว่า การแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นต่อการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาได้

ในกรณีที่นัดผู้อุทธรณ์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้ชี้แจงให้ผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษหรือเพิ่มโทษทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงแก้หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้อธิการบดีผู้ส่งลงโทษหรือเพิ่มโทษ หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้า ก.อ.ม. เห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติม เพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้มีอำนาจสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนเองหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่หรือเพิ่มเติมแทนก็ได้ หรือกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไปให้ผู้สอบสวนเดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้

ข้อ ๒๓ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ควรได้รับการลงโทษเบาลง ให้มีมติให้ลดโทษเป็นสถานโทษที่เบาลง

(๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรลดโทษ ให้มีมติให้ลดโทษโดยทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ หรือว่ากล่าวตักเตือนเป็นสายลักษณะอักษรก็ได้

(๔) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัย หรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัย ให้มีมติยกโทษ

(๕) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีมติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

(๖) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมายแก่ผู้อุทธรณ์ ให้มีมติดำเนินการตามควรแก่กรณี

การออกจากราชการของผู้อุทธรณ์ ไม่เป็นเหตุให้ยุติการพิจารณาอุทธรณ์

ในกรณีที่มิผู้ถูกลงโทษทางวินัย ในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้อื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ ให้มีมติให้ผู้ที่มิได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษให้มีผลทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ได้

ข้อ ๒๔ เมื่อ ก.อ.ม. มีมติตามข้อ ๒๓ แล้ว ให้ประธาน ก.อ.ม. รายงานสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาต่อไป

เมื่อสภามหาวิทยาลัยมีมติประการใดแล้ว ให้อธิการบดีดำเนินการให้เป็นไปตามมติหรือคำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัย ตามมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือปฏิบัติไปตามมตินั้นในโอกาสแรกที่ทำได้ เว้นแต่โทษที่จะลงแก่

ผู้กระทำผิดวินัย ตามคำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยเกินกว่าอำนาจของอธิการบดีสั่งลงโทษตามที่กำหนด ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษรายงานตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจสั่งลงโทษสำหรับความผิดนั้นๆ เพื่อดำเนินการต่อไป

ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นจะให้มีการรับรองรายงานการประชุมก่อนก็ได้ และเมื่อได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้ว ให้รายงานต่อสภามหาวิทยาลัย และแจ้งมติพร้อมทั้งแจ้งสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้ถูกระงับทราบโดยเร็ว

หมวด ๓

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๒๕ การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในหมวดนี้

ข้อ ๒๖ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย อาจร้องทุกข์ได้ในกรณี ดังนี้

(๑) ในกรณีเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

(๒) ในกรณีที่มีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน ดังนี้

(ก) บริหารงานบุคคลอย่างไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่าง ในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายภาพหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรมหรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อกฎหมาย

(ข) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ หรือ

(ค) ประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่อง เป็นเหตุให้เสียสิทธิหรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีได้ในเวลาอันสมควร

ข้อ ๒๗ เมื่อมีกรณีที่สามารถร้องทุกข์ได้ตามข้อ ๒๖ และข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยผู้ใด แสดงความประสงค์ที่จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้น ให้โอกาสและรับฟังการสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว เพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นขั้นต้น

ถ้าข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ไม่ประสงค์ที่จะปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้ว แต่ไม่ได้รับคำชี้แจง หรือได้รับคำชี้แจงแต่ไม่เป็นที่พอใจ ก็ให้ร้องทุกข์ได้ตามข้อ ๓๐

ผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของ ก.อ.ม. ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อประธาน ก.อ.ม.

ข้อ ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาเรื่องร้องทุกข์

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์ เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าผู้ถูกสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และมีการแจ้งคำสั่ง ให้ผู้ถูกสั่งรับทราบกับมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งแล้วถ้าได้บันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลายมือชื่อผู้แจ้ง

พร้อมทั้งพยายามอย่างน้อยสองคนรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าไม่อาจจะแจ้งให้ผู้ถูกส่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง แต่ได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกส่ง ณ ภูมิลำเนาของผู้ถูกส่งซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปสองฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกส่งเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกส่งลงลายมือชื่อและวันเดือนปี ที่รับทราบคำสั่งส่งกลับคืนมา เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่า ผู้ถูกส่งได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แต่ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ผู้ถูกส่งลงลายมือชื่อและวันเดือนปี ที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกส่งได้รับทราบคำสั่งแล้ว

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชา ไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือว่าวันที่มีหลักฐานยืนยันว่า ผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือควรได้รับทราบคำสั่งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติ หรือใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย ต่อผู้ร้องทุกข์โดยไม่ได้มีคำสั่งใด ให้ถือว่าวันที่ผู้ร้องทุกข์ได้ทราบหรือควรได้ทราบเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๒๙ วิธีการร้องทุกข์ การคัดค้านกรรมการผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ การนับระยะเวลาและการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์โทษวินัยไม่ร้ายแรง ตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๐ การร้องทุกข์ให้ทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. โดยต้องลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์ และต้องประกอบด้วยสาระสำคัญที่แสดงข้อเท็จจริงและปัญหาของเรื่อง ให้เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจอันเนื่องจากการกระทำ หรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เป็นต้นว่า ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตน โดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมายอย่างใด หรือผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อตน ทำให้เกิดความคับข้องใจอย่างไร และความประสงค์ของการร้องทุกข์ พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องจำนวนหนึ่งชุด

ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ พร้อมสำเนารับรองถูกต้องจำนวนหนึ่งชุดผ่านผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ หรือเป็นเหตุแห่งความคับข้องใจก็ได้

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์นำหนังสือร้องทุกข์มายื่นด้วยตนเอง ให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือ ประทับตรารับหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานไว้ในวันที่รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณและให้ถือว่าวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าว เป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์

ในกรณีที่ส่งหนังสือร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราวันที่ของหนังสือ ถือเป็นวันที่ส่งหนังสือร้องทุกข์

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ไว้แล้ว ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่ ก.อ.ม. เริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งต่อประธาน ก.อ.ม.

ข้อ ๓๑ เมื่อได้รับหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ ๓๐ วรรคหนึ่ง ให้ประธาน ก.อ.ม. มีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์ ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งความคับข้องใจทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งความคับข้องใจนั้น ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) ไปให้ประธาน ก.อ.ม. เพื่อประกอบการพิจารณา ภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ได้รับหนังสือร้องทุกข์ที่ไต่สวนหรือส่งตามวรรคสองหรือข้อ ๓๐ วรรคสอง ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นจัดส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมทั้งสำเนาและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) ไปยังประธาน ก.อ.ม. ภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์

ข้อ ๓๒ ให้ ก.อ.ม. พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์และเอกสารหลักฐาน แต่ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้รายงานปัญหาและอุปสรรคต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบและขออนุมัติขยายเวลาพิจารณาออกไปได้อีก แต่ทั้งนี้ไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๓๓ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๒๖ (๑) แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติให้แก้ไขโดยเพิกถอน หรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ถูกต้องตามกฎหมายแต่บางส่วน และไม่ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน ให้มีมติแก้ไขหรือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายในส่วนที่ไม่ถูกต้อง

(๔) ถ้าเห็นสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมายและเป็นธรรม ให้มีมติดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๓๔ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๒๖ (๒) แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์ มิได้มีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ ๒๖ (๒) ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มีลักษณะที่กำหนดในข้อ ๒๖ (๒) ให้มีมติแก้ไขหรือถ้าแก้ไขไม่ได้ ให้สั่งดำเนินการประการอื่น หรือให้ขอแนะนำ ตามที่เห็นสมควร เพื่อให้ผู้บังคับบัญชา ผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายระเบียบแบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีและนโยบายของทางราชการและจรรยาบรรณของข้าราชการ

ข้อ ๓๕ การพิจารณามีมติตามข้อ ๓๓ หรือข้อ ๓๔ ให้บันทึกเหตุผลทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายของการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงานการประชุมด้วย

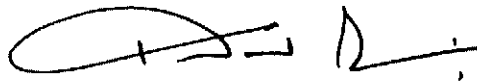
ข้อ ๓๖ เมื่อ ก.อ.ม. ได้มีมติตามข้อ ๓๓ หรือข้อ ๓๔ แล้วให้รายงานสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาและแจ้งให้อธิการบดีทราบ เพื่อสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น หรือตามที่สภามหาวิทยาลัย เห็นสมควรและเมื่อได้สั่งหรือปฏิบัติตามติดังกล่าวแล้ว แจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๗ กรณีที่มีการอุทธรณ์ หรือการร้องทุกข์ก่อนข้อบังคับนี้ใช้บังคับ และยังไม่ได้ ดำเนินการหรือดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จ ให้มีการเริ่มดำเนินการใหม่ หรือดำเนินการต่อไปตาม ข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา